

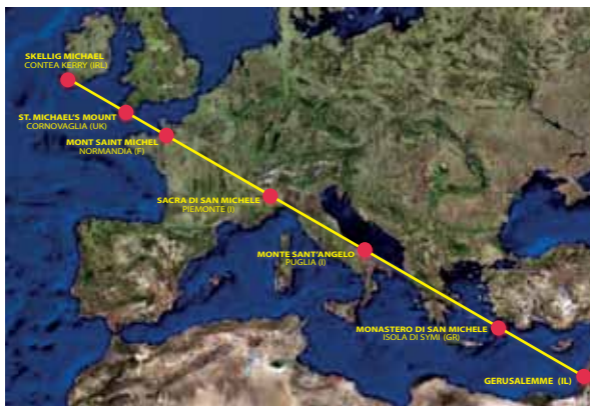

Sacra di San Michele

CULMINE VERTIGINOSAMENTE SANTO

C. Rebora

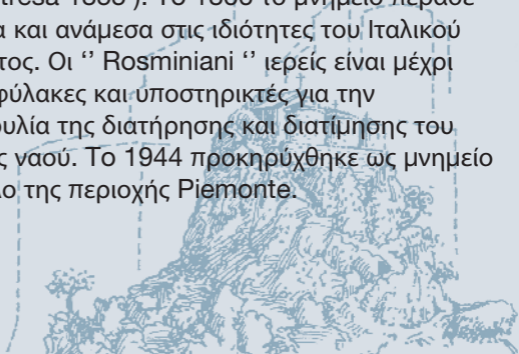

Ο ναός San Michele (Σάν Μικέλε) βρίσκεται στο πετρώδες ύψωμα του όρους Pichiriano με ύψος 962 μέτρα και βρίσκεται στο τέλος της θαλάσσης της κεφαλής της οδού " Valle di Susa " , η οποία οδός ακόμη από την αρχαιότητα, συνδέει την Ιταλία με την βορειοδυτική Ευρώπη . Το όρος Pichiriano ανήκει σε μια από τις αρχαιότερες τοποθεσίες λατρείας του Αρχαγγέλου Μιχαήλ. Το όρος Pichiriano γεωγραφικά βρίσκεται ανάμεσα στο ιερό βουνό Sant' Angelo στην Puglia (επίσης στην Ιταλία) και στο βουνό Saint Michael στην Normandia (στην Γαλλία) .

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Ο ναός ιδρύθηκε στα τέλη του Χ αιώνα με τις δωρεές του Ugo Mointboissier , ένας μετανουόμενος πλούσιος Γάλλος. Η κατασκευή του ναού πραγματοποιήθηκε δίπλα και πάνω από τρία μικρά παρεκκλήσια που ήδη προϋπήρχαν αφοσιωμένα στον Αρχάγγελο Μιχαήλ. Στην πραγματικότητα ήταν μια θησκευτική έρευνα , όπου είχε καταστεί κατά τους πρώτους αιώνες της ίδρυσής της , ως ένα πνευματικό και πολιτιστικό κέντρο σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ένας γνωστός προσκυνηματικός χώρος. Στις αρχές του ΧΙV αιώνα για οικονομικούς , πολιτικούς και διοικητικούς λόγους , ο ναός υπέφερε μια προοδευτική πτώση που μόλις το 1622 η κατάπνιξη του μοναστηριού έφτασε στο τέλος της. Στους επόμενους δύο αιώνες που ακολούθησαν , η αμέλεια και οι ληστείες οδήγησαν στην μερική καταστροφή των κτιρίων. Η σωτηρία του μοναστηριού κατέφθασε με τον βασιλιά Carlo Alberto de Savoia ο οποίος το 1836 προσκάλεσε στο ναό την Γενική εκκλησιαστική Συνέλευση θεμελιωμένη από τον σπουδαίο ιερωμένο - φιλόσοφο Antonio Rosmini (Rovereto 1798 - Stresa 1855). Το 1866 το μνημείο πέρασε στα χέρια και ανάμεσα στις ιδιότητες του Ιταλικού καθεστώτος. Οι " Rosminiani " ιερείς είναι μέχρι σήμερα φύλακες και υποστηρικτές για την πρωτοβουλία της διατήρησης και διατίμησης του παρόντος ναού. Το 1944 προκηρύχθηκε ως μνημείο - σύμβολο της περιοχής Piemonte.

ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΚΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ

Το μοναστήρι του Αρχαγγέλου Μιχαήλ είναι ένα από τα μεγαλύτερα αρχιτεκτονικά και θρησκευτικά συγκροτήματα από την Ρωμαϊκή εποχή στην Ευρώπη . Είναι καρπός ανοικοδόμησης, κατεδάφισης και επέκτασης που αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια των αιώνων. Το εξαιρετικά μεγάλο μεγέθους θεμέλιο (με ύψος 26 μέτρα) , αναδεικνύει την πλάκα η οποία κατασκευάστηκε στο πρώτο μισό του XII αιώνας , εποχή μεγάλων αριστουργημάτων και μεγίστης επέκτασης της εκκλησίας. Η πλάκα υποστηρίζει την ανατολική πλευρά του ναού μαζί με τις τρεις κόγχες οι οποίες αποτελούνται από πράσινο λίθος. Συνεχίζοντας , αφού διαπεράσουμε τις κόγχες, φτάνουμε στην κεντρική πλευρά του ναού όπου αντικρίζουμε μια ρομαντική εκλεπτυσμένη στοά. Η είσοδος επιφυλάσσεται συμβολικά από δύο γλυπτά λιοντάρια που βρίσκονται απάνω στα καπιτέλια των στηλών. Τα λιοντάρια συμβολίζουν την υλική και πνευματική αρχή της οδού που καταλήγει προς την εκκλησία

Η ΣΚΑΛΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Είναι περιβήalon στο οποίο υπάρχουν οι πιο εμφανής χαρακτήρες που ανήκαν στη Ρωμαϊκή αρχιτεκτονική. Γύρω από το κεντρικό σημείο του ναού , όπου κατασκευαστικά είναι μεγάλης αξίας , ακολουθεί η σκάλα των νεκρών μέρος όπου θάβονται οι μοναχοί και οι ευεργέτες της εκκλησίας (μερικοί τάφοι έχοντας σημάδια από τοιχογραφίες είναι ορατοί κάτω από το μεγάλο παράθυρο και στους πλευρικούς χώρους).

Κατά την άνοδο, το τείχος που συναντάει κανείς πάνω από το βράχος στα δεξιά του, καθώς ανεβαίνει , αποτελεί ένα από το αρχαιότερο αρχαιολογικό σκέλος του όλου συγκροτήματος. Το τείχος αυτό είχε χτιστεί για να στηρίξει τα πρωτότυπα παρεκκλήσια όπου απέγιναν υπόγειες κατασκευές και η πρόσβαση σε αυτά πραγματοποιείται από μια σκάλα που βρίσκεται εσωτερικά στην είσοδο του ναού.

Η ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΖΩΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

Η συγκεκριμένη πόρτα είναι τοποθετημένη στην κορυφή της “ σκάλας των νεκρών “. Θεωρείται το μεγαλύτερο καλλιτεχνικό απόκτημα του μοναστηριού. Κατασκευάστηκε και τοποθετήθηκε κατά τις πρώτες δεκαετίες του XII αιώνας από τον αρχιτέκτονα και γλύπτη μαέστρο Νικόλαο και τους συνεργάτες του. Στην πλευρά της σκάλας και στην δεξιά στήλη κατά την άνοδο , είναι σκαλισμένα τα ζωδιακά σύμβολα ενώ στην αριστερή στήλη δεκαέξι αστερισμούς. Στην εσωτερική πλευρά ανάμεσα από τις δύο κολώνες είναι σκαλισμένες λεπτές χορδές από αμπέλια που περιλαμβάνουν λουλούδια , ζώα και μικρές ανθρώπινες μικρογραφίες που συμβολίζουν την αρμονία της δημιουργίας. Στα καπιτέλια εμφανίζονται βιβλικά πρόσωπα (Κάιν , Άβελ , Σαμψών , Δαλιδά) και τυπικά άτομα της μεσαιωνικής εικονογραφίας (γυναίκες που θηλάζουν φίδια , γοργόνες κτλ.) που θεωρούνται σύμβολα της αμαρτίας.

ΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΑΨΙΔΕΣ

Στο τέλος της “ ζωδιακής πόρτας “ ακολουθεί μια από τις πιο πρόσφατες περιοχές του μοναστηριού. Η τελευταία ράμπα της σκάλας και οι νεογοθτικές αψίδες είναι καρπός σημαντικών εργασιών και της ενοποίησης της εκκλησίας που ξεκίνησαν στα τέλη του ΧΙΧ αιώνα υπό την επίβλεψη του αρχιτέκτονα Alfredo D' Andrade. Η μνημειώδης σκάλα ήταν σχεδιασμένη ακολουθώντας τα ίχνη μιας αρχαίας σκάλας ορατή προς τα κάτω δεξιά. Η σκάλα οδηγεί στην κομψή Ρωμαϊκή πύλη του ναού σχηματίζοντας διακοσμημένοι βραχίονες με λουλούδια. Τα πατζούρια της πόρτας (1826) είναι δωρεά από τον Carlo Felice de Savoia και επιδεικνύουν τα όπλα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και τον διάβολο με μορφή φιδιού. Στις πλευρές της πύλης βρίσκονται τα συντρίμια μιας στοάς με μικρές γοθτικές αψίδες που χρονολογούνται από το έτος 400 μ.Χ. Ο πλευρικός τοίχος προς τα πάνω στα αριστερά είναι μια παγανιστική ταφική πέτρα από την ρωμαϊκή εποχή (1ος αιώνας μ.Χ.) στην οποία ως επακόλουθο προστέθηκαν χριστιανικά σύμβολα.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Είναι κτισμένη σε δύο περιόδους και συνάστησε διάφορες τροποποιήσεις κατά την διάρκεια των αιώνων. Θεωρείται το πιο μεγαλειώδες αποτέλεσμα της τελευταίας αποκατάστασης η οποία ολοκληρώθηκε κατά την ανοικοδόμηση της κεντρικής κόγχης σε σχήμα σταυρού το 1937. Οι μεγάλοι πυλώνες ξεχωρίζουν τους τρεις νάρθηκες και τα 139 καπιτέλια. Συνθέτουν την διακόσμηση και επιδεικνύουν την αλλαγή των αρχιτεκτονικών στηλών από την ρωμαϊκή στην γοτθική τέχνη κατά την μεγάλη περίοδο της ανοικοδόμησης (από 1.160 έως 1.230 μ.Χ.) . Στην πρώτη περίοδο ανήκουν και εκτιμούνται γλυπτά που κορνιζάρουν το μεγάλο παράθυρο: Η Παναγία και ο Αρχάγγελος Γαβριήλ συνοδευόμενοι από δύο προφήτες ο καθένας. Στις πλευρές του παραθύρου σε τέσσερις μικρές κολώνες βρίσκονται οι εικόνες των Ευαγγελιστών και τα σύμβολά τους. Σχεδόν όλες οι αγγιογραφίες που στολίζουν τους τοίχους αποδίδονται στις αρχές του XIV αιώνα. Η μεγαλύτερη σε διάσταση αγγιογραφία βρίσκεται στην αριστερή πλευρά της εισόδου. Ο τοίχος στο βάθος της εκκλησίας , όπου στην πραγματικότητα ανήκει σ' ένα παλαιό μνημείο που λεγόταν " Coro Vecchio" , φιλοξενεί μερικά ζωγραφικά έργα από XVI και XVII αιώνα. Ιδιαίτερη ξεχωριστή θέση έχει το πολύτιμο έργο του αγγιογράφου Defendente Ferrari από το Πιεμόντε (1520). Οι μεγαλύτεροι πέτρινοι σαρκοφάγοι που είναι τοποθετημένοι ανάμεσα στο νάρθηκα και στο "Coro Vecchio" περιέχουν τα οστά των μελών της βασιλικής οικογένειας Savoia που μεταφέρθηκαν το 1836 από το " Duomo di Torino" κατά την βούληση του βασιλέα Carlo Alberto.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΗΣ ALDAS

Από τα μεγάλα οικοδομήματα που κατασκευάστηκαν ανάμεσα στο XII και XIV αιώνα για την φιλοξένηση περισσότερων από εξήντα μοναχών , απέμειναν μόνο τα μεγάλα ερείπια. Το μόνο που σώθηκε από μερικές καταστροφές (πυρκαγιές , ανέμους , σεισμούς κτλ.) και που είναι η γωνιακή οικοδομή, ονομάζεται ο πύργος της όμορφης Άλντας.

Σύμφωνα με το μύθο μια όμορφη κοπέλα για την αποφυγή των στρατιωτών έπεσε από τον πύργο του μοναστηριού αλλά μετά από την πτώση δεν έπαθε τίποτα χάρη στην επέμβαση των αγγέλων. Η κοπέλα από υπερηφάνεια και για κερδοσκοπικούς λόγους ξαναπροσπάθησε δεύτερη φορά να πέσει από τον πύργο αλλά απεβίωσε στους βράχους. Πρόσφατα πραγματοποιήθηκαν έργα για την ενδυνάμωση της πλευράς αυτής . Με σκοπό τη συλλογή του νερού της βροχής έγινε ανακαίνιση της δεξαμενής (που βρίσκεται στην δεξιά πλευρά καθώς βγαίνουμε από τα ερείπια). Η διάρκεια της επίσκεψης τελειώνει δίπλα στο μικρό δάσος , περιοχή που δέχονται και εξυπηρετούν τους επισκέπτες.

ΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ

Σε απόσταση διακοσίων μέτρων από το μοναστήρι, απομεινάρια κτιρίου ρομανικό οκταγωνικό αφιερωμένο στον Πανάγιο τάφο Ιεροσόλυμα.

A → ΑΓΩΡΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

B → ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

C → ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

1 → ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ ΠΟΡΤΑ Είσοδος στο ιερό περίχωρο Μοναστηριού.

2 → ΞΕΝΩΝΑΣ Κτίριο που προοριζόταν για την υποδοχή προσκυνητών (αιώνας 11ος -12ος), τώρα αίθουσα συνεδριάσεων.

- 3→ **ΘΕΜΕΛΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΟΣ** Κατασκευή που υποστηρίζει τις αψίδες της εκκλησίας και κορυφώνεται με την στοά των Βιρέττι.
- 4→ **ΜΕΓΑΛΗ ΣΚΑΛΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ** Απότομη σκάλα που οδηγεί στην είσοδο της Πύλης του ζωδιακού κύκλου.
- 5→ **ΠΥΛΗ ΖΩΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ** Έργο τέχνης του γλύπτη Νικόλαου και με την βοήθεια από τοπικούς τεχνίτες (αρχές 12ος αιώνα).
- 6→ **ΑΝΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ** Κάτω από τέσσερις εξωτερικές αψίδες, από τον δημιουργό Αλφρέδο στα τέλη 18ος, σκάλες που οδηγούν στην είσοδο της εκκλησίας (πρώτο μισό 12ος αιώνας).
- 7→ **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** Στο εσωτερικό του έχει τρεις κλίτη. Επιδεικνύει το πέρασμα από τον ρομανικό ημικυκλικό τόξο, στο κεντρικό κλίτος, στον γοτθικό οξυκόρυφο τόξο, στους πλευρικούς κλίτη. Διατηρούνται έργα πραγματοποιημένα από 12ος και 17ος αιώνα .
- 8→ **ΑΡΧΑΙΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙ** Χώρος κάτω από την εκκλησία, αρχαιακός πυρήνας προς τιμή του αγίου Μιχαήλ. Μετατροπή του σε ταφικό παρεκκλήσι των Σαβοΐα 19ος αιώνα (μη προσιτός στο κοινό).
- 9→ **ΠΑΛΕΑ ΧΟΡΩΔΙΑ** Χώρος αρχές 11ος αιώνας. Παρουσιάζει έργα τέχνης σε τοιχογραφίες και πίνακες μεταξύ των οποίων το τρίπτυχο του Ντεφεντεντε Φερραρι με την Παναγιά που θηλάζει τον Ιησού .
- 10→ **ΤΑΡΑΤΣΑ** Από την πύλη των μοναχών 13ος αιώνας πρόσβαση στην ταράτσα με θέα, τα ερείπια της καινούριας μονής 12ος , 14ος αιώνας **(10a)**; Απομονωμένος Πύργος Μπελα Αλντα **(10b)**; στις πλάτες σας Ημιτελής καμπαναριό.

PADRI ROSMINIANI
SACRA DI SAN MICHELE

Sacra di San Michele
Padri Rosminiani
10057 S. Ambrogio (TO) - Tel. +39 011.939130
info@sacradisanmichele.com
www.sacradisanmichele.com

